01/11/2023

Αρχιμανδρίτης Αλέξιος Γιαννιός: Οι Άγιοι Ανάργυροι, όχι απλώς ελεούσαν, αλλά οδηγούσαν τους ανθρώπους στον Χριστό

/ Ενορίες

Από την αγάπη κινούμενοι οι άγιοι Ανάργυροι, θεράπευαν τους ανθρώπους. Ήταν ιατροί επιστήμονες, αλλά δεν παρείχαν μόνο την θεραπεία του σώματος, αλλά και της ψυχής, ώστε οι θεραπευμένοι να λάβουν τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος.

- Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε την Τρίτη 31 Οκτωβρίου (Κοσμά και Δαμιανού των Αναργύρων και της μητρός αυτών Θεοδότης, Δαυίδ οσίου του εν Ευβοία, Ιακώβου ιερομάρτυρος του εν Αιτωλία και των μαθητών αυτού), στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στην οποία προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Αρχιμανδρίτης π. Αλέξιος Γιαννιός, Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αστερίου Υμηττού

της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…».

Μιλώντας στο κήρυγμα του ο π. Αλέξιος για τους αγίους Αναργύρους Κοσμά και Δαμιανό, τόνισε ότι σύμφωνα με την παράδοση της Εκκλησίας μας υπάρχουν τρία ζεύγη των αγίων και θαυματουργών Αναργύρων. Των εκ Ρώμης που εορτάζουν την 1η Ιουλίου, των εξ’ Αιγύπτου που εορτάζουν στις 17 Οκτωβρίου και των εξ’ Ασίας που εορτάζουν σήμερα.

Οι άγιοι έχουν διαφορετικά χαρίσματα, όπως αναφέρει το αποστολικό ανάγνωσμα της ημέρας. Ο κάθε άγιος έχει αναλάβει ιδιαίτερη χάρη από τον Θεό και ανάλογα με την αγάπη που έδειξε, ανάλογα με το μαρτύριο και την ομολογία του και την άσκηση την οποία έκανε, αξιώθηκε και αξιώνεται να επιτελεί θαυμαστά γεγονότα

στους ανθρώπους. Και κίνητρο όλων, και ιδιαίτερα της θεραπείας, είναι η αγάπη.

«Η αγάπη έχει ένα θυσιαστικό πνεύμα. Είναι αγάπη προς τον Θεό και προς τον άνθρωπο, σχηματίζεται ο σταυρός που είναι η θυσία την οποία γεύθηκε ο Χριστός. Η αγάπη είναι το προσωνύμιο του Θεού, αυτό που δηλώνει τον Θεό.»

Από αυτήν την αγάπη κινούμενοι και οι άγιοι Ανάργυροι, θεράπευαν τους ανθρώπους, συνέχισε ο π. Αλέξιος. Ήταν ιατροί επιστήμονες, αλλά δεν παρείχαν μόνο την θεραπεία του σώματος, αλλά και της ψυχής, ώστε οι θεραπευμένοι να λάβουν τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος.

Εξ’ αιτίας αυτής της φιλανθρωπίας που δείχνουν οι άγιοι στους ανθρώπους που προσέρχονται μετά πίστεως, ο π. Αλέξιος στάθηκε στα θέματα της αγάπης και της φιλανθρωπίας, που διακονούν ιδιαίτερα τον πάσχοντα άνθρωπο.

Εξαιτίας της φιλαυτίας, της φιλαργυρίας και της φιληδονίας, ο άνθρωπος έχει ταμπουρωθεί στο εγώ του, δεν μεριμνά και δεν αφουγκράζεται τους στεναγμούς των πασχόντων αδελφών του Χριστού, με τέτοιο τρόπο ώστε να κωφεύει και να είναι αρνητικός σε οποιαδήποτε προσφορά αγάπης και φιλανθρωπίας.

Πολλά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο σύγχρονος άνθρωπος είναι περισσότερο ψυχικά και πνευματικά, και μη έχοντας συνδεθεί με τον Θεό αλλά και μη έχοντας την παρηγορία των συνανθρώπων του, μένει αβοήθητος.

«Η Εκκλησία μας διδάσκει να αγαπάμε αλλήλους και είναι γνώρισμα των μαθητών του Χριστού η αγάπη. Καλούμαστε να κάνουμε μία πνευματική κένωση, να αγαπάμε τους αδελφούς μας, εκείνους που δεν μας ευεργετούν, που μας συκοφαντούν, όλον τον κόσμο, όπως όλους μας αγαπά ο Χριστός. Να ελεούμε όλους τους ανθρώπους ανεξαιρέτως και να βλέπουμε στον κάθε αναγκεμένο, τον ίδιο τον Χριστό.»

Έργο της Εκκλησίας κατά τους Πατέρες, είναι να πάρει τον άνθρωπο μέσα από την αμαρτία και να τον οδηγήσει στον Θεό, στην σωτηρία και τον χαμένο παράδεισο. Όμως, από την θεϊκή αγάπη που έχει, ακούει τους στεναγμούς των αδελφών του Χριστού, δεν μπορεί να κωφεύσει στην πείνα και την φτώχια ενός ανθρώπου.

Η διακονία των αδελφών, τόνισε ο π. Αλέξιος, γεμίζει τον άνθρωπο χαρά, την καρδιά του από Χριστό, να μιμηθεί τον μεγάλο ευεργέτη ελεήμονα Θεό, που ελεεί και θεραπεύει όλους.

Οι άγιοι Ανάργυροι, όχι απλώς ελεούσαν και θεράπευαν τους ανθρώπους, αλλά τους εναγκαλίζονταν, έκαναν το πρόβλημα τους δικό τους και τους οδηγούσαν στον Χριστό για να θεραπευθούν και από τις ψυχικές ασθένειες.

Γι’ αυτό και είπε ο π. Αλέξιος κλείνοντας το κήρυγμα του:

«Είναι πολύ μεγάλο πράγμα να φύγουμε από τον εαυτό μας, να γκρεμίσουμε το εγώ μας και να είμαστε όλοι ένα, όπως ο Χριστός μας δίδαξε και μας προτρέπει να γίνουμε.

Αν θέλουμε κι εμείς να γίνουμε άγιοι, θα πρέπει να γεμίσουμε χαρά από την διακονία, να λάμπει το πρόσωπο μας αφουγκραζόμενοι τους αδελφούς μας και προσπαθώντας να τους αναπαύσουμε και να τους ακούσουμε.»